

Herman Stöver

Regio

Pagina 22

🕒 3 min.

Nieuw natuurgebied om heel gelukkig van te worden: 'Horen jullie de stilte?'

LIEKE MULDER

De Binnenveldse Hooilanden bestaan vijf jaar. En om te zien hoe dit nieuwe natuurgebied tussen Wageningen, Ede en Veenendaal zich ontwikkelt, was er zaterdag een publieksdag.

'Wacht, ik we gaan even een experiment doen. Wil je echt ervaren hoe bijzonder het hier is, dan moeten we even stil zijn.'" Daar staan we dus, met zijn tien, dertig seconden lang doodstil te wezen op een vlonder over afgegraven en daarmee voedselarm gemaakt land. In de verte klinkt even zacht het gebrom van een auto. Daarna is het weer stil, héél stil. Een vogel fluit. En nog een. Een beetje wind. Dat is het. Wauw.

Beheerder Thomas Kroon en bioloog Arjen Threels geven uitleg. Kroon: „Als je hier nu in mei komt, dan hoor je zo veel vogels, dat is intens genieten." Threels: „Laatst zag ik hier kuikens van de porseleinhoen. Daar broeden nog maar zo'n tweehonderd paren van in Nederland. Het is een teken van hoe goed het hier

gaat."

Vanwege het vijfjarig bestaan van de Binnenveldse Hooilanden, een 280 hectare groot natuurgebied tussen Wageningen, Ede en Veenendaal is iedereen deze zaterdag welkom om te komen zien én horen hoe mooi het hier geworden is.

Bloemenzeeën

We lopen verder. Threels wijst naar een plantje met uitgebloeide bloem: „Dat is een orchidee. Op sommige plekken vormen de orchideeën hier al echt bloemenzeeën. We hebben hier nu vijf verschillende soorten." Er zitten hier ook veel modderkruipers, vertelt Kroon. „Dat zijn vissen die kunnen overleven in de modder, omdat ze zuurstof in hun darmen opslaan." En, heel belangrijk, ze zien dus het aantal broedende weidevogels groeien. Kieviten, grutto's, tureluurs, wulpen.

Threels wijst naar een wat lager gelegen, nat gebied. „Kijk, hier is een voedselrijke laag van soms wel 40 centimeter weggehaald. Stikstof was hier niet zozeer het probleem. Nee, hier zit veel fosfaat in de bodem. Om dat eruit te krijgen, voeren we nu na het maaien steeds het maaisel met daarin uit de bodem opgenomen fosfaten af. Het gaat de goede kant op."

Bedreigingen zijn er helaas ook. Kroon: „De droogte, uiteraard. Daar hebben we ons wel zorgen om gemaakt. Maar het moet ook weer niet té nat zijn." Threels: „Jonge boompjes halen we weg. Het moet een open gebied blijven. Roofvogels zouden vanuit bomen heel makkelijk op de weidevogels kunnen jagen. En bomen zuigen ook nog eens veel water op." Kroon: „En exoten die hier niet horen, die wil je ook niet. Daar zijn we heel alert op. Er zit nu op meerdere plekken watercrassula, dat is heel lastig te bestrijden."

Nee, de natuur hier helemaal haar gang laten gaan, dat zal niet werken. Dit gebied beheren en onderhouden is hard werken, observeren, ingrijpen indien nodig. Ook voor de boeren die meedoen en hier natuurinclusief boeren, betekent het een forse tijdsinvestering, leggen Threels en Kroon uit.

Als Kroon dan opeens een paar keer op de grond springt, voelen we allemaal een golving. Wauw, de bodem lijkt hier wel een waterbed. Kroon: „Ja, dat is het trilveen. Mooi hè." Hij lacht: „Hier word je toch gelukkig van?"

Lieke Mulder